

## 54. Què diu l'Evangelí de Judes?

Entre els diversos evangelis apòcrifs que apareixen esmentats pels Pares i antics autors eclesiàstics es troba el denominat Evangelí de Judes.

07/07/2006

D'ell Sant Ireneu, en el seu tractat *Contra les heretgies*, 1, 31, 1, escriu: «Uns altres declaren que Caïm va obtenir el seu ésser del Poder de l'alt i reconeixen que Esaú, Coré, els Sodomites i aquest tipus de persones estan relacionades entre si. Per això

—afegeixen ells— han estat assetjats pel creador, encara que cap ha sofert cap dany. Ja que la Saviesa tenia el costum de dur-se'n el que li pertanyia des d'ells a ella mateixa. També diuen que Judes el traïdor estava molt familiaritzat amb aquestes coses i que ell solament, sabent la veritat com cap altre, va portar a terme el misteri de la traïció. Per la seva culpa, diuen, totes les coses, terrenes i celestials van ser dissoltes. Aquests són els que han escrit una història fictícia referent a això, que denominen *Evangelí de Judes*». A ell hi al·ludeixen també Sant Epifani i Teodoreto de Ciro.

Atès que Ireneu escriu la seva obra el 180, l'*Evangelí de Judes* va haver de ser escrit amb anterioritat a aquesta data, probablement en grec, entre el 130 i el 170. De la secta dels Cainites no coneixem més del que ens diu el text d'Ireneu. No se sap si era un

grup independent o part d'una secta gnòstica més àmplia.

Molt recentment s'ha donat a conèixer l'existència d'un còdex del segle IV trobat a Egipte, que conté un text en copte de *l'Evangeli de Judes*. El còdex conté també altres tres escrits gnòstics. Amb aquest nou descobriment podem saber que *l'Evangeli de Judes* recull una suposada revelació de Jesús a Judes Iscariot «tres dies abans que celebrés la Pasqua». Com en el cas de *l'Evangeli de Maria* (vegi's la pregunta anterior), es tracta d'una obra freturosa de qualsevol contingut històric, que utilitza el nom de Judes per a transmetre ensenyaments ocults als iniciats en la secta. Després d'esmentar que Jesús desenvolupava el seu ministeri terrenal fent miracles i mostrant-se de vegades davant els seus deixebles en la forma d'un nen, narra un diàleg entre Jesús i els deixebles. Jesús riu

del que fan (donar gràcies sobre el pa) i ells s'empipen. Judes és l'únic que reacciona bé davant el que Jesús demana i aquest li diu: «Jo sé qui ets i d'on véns. Tu véns del regne immortal de Barbel i jo no sóc digne de pronunciar el nom de qui t'ha enviat» (Barbel és la primera emanació de Déu en les cosmogonies gnòstiques de tipus setià). Segueixen altres trobades i diàlegs dels deixebles i de Judes amb Jesús en els quals es tracten complicades qüestions còsmiques, i gairebé al final es narra com Jesús li diu a Judes: «Tu excediràs a tots, ja que tu sacrificaràs l'home del que estic revestit». L'escrit acaba dient que Judes va rebre diners dels escribes i els va lliurar Jesús.

Aquest nou text té valor per al nostre coneixement del gnosticisme del segle II, però, des del punt de vista històric, no aporta gens sobre Jesús i els seus deixebles que no sapiguem

pels evangelis. Sobretot, aquest manuscrit —com els altres que s'han descobert en el segle passat— confirma la veracitat de les informacions que Ireneu, Epifani i altres escriptors antics ens van transmetre sobre els grups gnòstics.

Juan Chapa

---

pdf | document generat  
automàticament des de [https://  
opusdei.org/ca-ad/article/54-que-diu-  
levangeli-de-judes/](https://opusdei.org/ca-ad/article/54-que-diu-levangeli-de-judes/) (23/01/2026)